

Ὁ ἄνδρας παιδί μου, εἶναι ἀπὸ φωτιὰ, ἡ γυναῖκα μου τσουπὶ ὁ διάβολος καταφθάνει καὶ φυσάει.

— Πολλὰ καλὰ, κύριε Σάντσε. Ὁ διάβολος τώρα πρὶ συμβούλευσόν με ἂν θὰ κάμω καλὰ νὰ νυμφῶ. — Δύσκολον ζήτημα! ἀνέκραξεν ὁ Σάντσε, ὁ γάμος εἶναι ἢ ζωὴ ἢ θάνατος. Οἱ ἄραβες λέγουσιν, ὁ γάμος εἶναι τῶνος ὅπου εἶναι κλεισμένα 99 κλειδιά ἐν χερί. Ποῖος τολμᾷ νὰ θάλλῃ τὸ χερί του; οἱ παλαιοὶ μας ἔλεγον, Βόδι λυμένο λύεται εὐκὸς ὅστις λαμβάνει γυναῖκα χάνει καὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν πατρίδα του. Πόθεν εἶσαι; ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς γυναίκός μου; ἤξεύρω ὅτι ἔπρεπε ν' ἄκοιτο μὲν τὰ παραδείγματα, καὶ ὅπου πρῶτῃ ἡ γίδα πρῶτον ἔλ' οἱ τράγοι.

Μήπως ὑπεσχέθης; Τὸ βόδι δένεται ἀπὸ τὰ κέρατα καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν λόγον του. Τότε κάρημι σταυρόν σου. Εἰς τὴν γυναῖκα καὶ εἰς τὸ χεῖμα ἡμεῶν χρειάζεται τύχη. Πολλὰκις ὁ χειρότερος γοῦτος πρῶτος τὸ καλλίτερον βελάνι. Τέλος πάντων ἐὰν ἐπιθυμῆς νὰ πάρῃς γυναῖκα, ἰδοὺ αἱ συμβουλαὶ μου

Περὶ ὠραιότητος.

Ἐβλίψε τὴν γυναῖκα τὸ σάββατον καὶ οὐχὶ τὴν κυριακὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν; ἄς ᾄδῃς οὕτε πολὺ εὖ οὕτε πανοῦλα. Ὅπόγει γυναῖκα εὐμορφὴν καὶ πᾶσι εἰς τὴν δημοσίαν, ἢ ὑποστατικὸν εἰς τὰ ἴδιον ἔχει ποτὲ ἡσυχίαν.

Περὶ πλοῦτου.

Κιλιτέρα τὸ κορμί τοῦ δένδρου παρὰ τὰ λουλούδια, καλλίτερα προῖκα εἰς κτήματα παρὰ εἰς φορέματα, διότι ἡ ἀγάπη καλὴ, ἀλλὰ τὰ χρήματα καλὰ οὐκ εἶναι.

Περὶ τῆς πίστεως τῆς γυναικός.

Γυναῖκα καὶ γυαλί σποῦν εὐκολα. Ἐν σοῦ μοιᾷζῃ τὸ παιδί μὴ πῆς πῶς εἶναι ξένον. Μὴ κάμῃς τὴν ἀνοησίαν νὰ νυμφευθῆς δις. Πρῶτῃ γυναῖκα δοῦλα, δευτέρῃ κυρά. Ταῦτα ἐσυμβούλευεν ὁ συνετὸς ἐκεῖνος παράφρων. Ἐπὶ τῆς γυναικὸς τοῦ κόσμου ἀποδοικνύει τὰ ῥήτῃα τοῦ ἀληθοῦς.

Z

ΔΕΚΑΗΕΝΘΗΜΕΡΙΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐπιθυμημένου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς παιδείας καὶ τῆς Βουλῆν ἐβρέθησαν πολλοὶ λόγοι κατὰ τὸν ἔργον ὑπουργοῦ ὡς ἀρνούμενου νὰ συστήσῃ νέα ἴδρυσις. Βεβαίως ἡ ἐνεστῶσα κατάστασις τοῦ τα-

μείου δὲν ἐπιτρέπει τοιαύτην προσθήκην. Ἐπειδὴ χάριν αὐτῆς κακῶς ἐννοούμενης ἐκολοβώθησαν καὶ τὰ ὑπάρχοντα γυμνάσια· ἔθεν τὸ διδακτικώτατον καὶ βιωφελέστατον τῶν μαθημάτων, ἡ Ἱστορία, δὲν ἔχει πλέον καθηγητὴν, ταῦτόν ἐλεῖν ἔπαυσε σχεδὸν νὰ διδάσκονται, ἀναφέρονται δὲ μόνον ἐπιτροχάδην αἱ ἐποχαί εἰς τὰ πρῶτιστα κεφάλαια αὐτῆς ἀπὸ ἄλλον καθηγητὴν· ἀλλ' αἱ μάθημα τι ἀπαιτῆ ἰδιαιτέρον καὶ δι' ἑλθῆς του τῆς ζωῆς; διδάσκαλον ὑπάρχει βεβαίως ἡ ἀπέραντος μελέτη τῶν συμβεβηκότων ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τοῦδε καὶ ἡ σκέψις ἐπὶ τῶν αἰτιῶν ἐξ ὧν προήλθον, καθὼς καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τὰ ὁποῖα ἐπέφερον, ὥστε μόνον ὁ ἀνήκουστος καὶ πάντῃ ἀμαθής τῆς Ἱστορίας δύναται νὰ τὴν καταφρονῇ, ἢ νὰ μὴ καταλαμβάνῃ πόσον χρησιμεύει εἰς πάσας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας καὶ εἰς πάσας τὰς περιστάσεις τῆς ζωῆς. Τί εἶναι τῶντοι; ἡ Ἱστορία εἶναι ὁ καθρέπτης ὅλων τῶν παρελθόντων αἰώνων, ἡ μᾶλλον εἶναι ἡ μνήμη τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἄλλ' ὅστις στερηθῇ τῆς μνήμης γίνεται βλάξ, ἄρα καὶ οἱ μαθητεύοντες νέοι ἀνευ Ἱστορίας ἀποβαίνουσι τρόπον τινα βλάκες. Ὅλιγον θέλουσι τοῖς χρησιμεύσει τὰ μαθηματικὰ ἐν γένει, ἀφ' οὗ ἐμβωσιν εἰς τὸν βίον, ἂν δὲν ἔχωσιν ἐπάγγελμα εἰς τὸ ὅποιον ἡ γνῶσις τῆς γεωμετρίας νὰ ἐφαρμόζῃται· ἀλλ' ἡ Ἱστορία συμπεριλαμβάνει τὸ πᾶν, ἀπαντᾷτᾷ παντοῦ, ὠφελεῖ πάντα ὁμοίως. Γνωρίζομεν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου ὅστις ἐσπούδασεν ἐντὸς στρατιωτικοῦ σχολείου τῆς Γερμανίας τὰ μαθηματικὰ, ἐπειτα δὲ ἐξελθὼν συνέγραψε περὶ μαθηματικῆς, καὶ ὁμοῦς σήμερον οὕτε τὰ ἀπλοῦστατα σχεδὸν ἐνθυμῆται τῆς ἐπιστήμης ταύτης, διότι δὲν ἔτυχε νὰ τὴν διδάσκῃ, ἢ νὰ ἐπαγγέλληται ἔργον ὅπου αὐτὴ ἐφαρμόζεται· ἐξ ἐναντίας δὲ ἐπιδοθείς εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν Ἱστορίαν, τῶν ὁποίων ἡ ἀνάγκη καὶ ὠφέλεια ὑμάρχει κοινῇ, εὐδοκίμει ὑπὲρ πάντα ἄλλον καὶ ὠφελῶν ὠφελείται.

Ἄλλ' ἀντὶ τοῦ συγχροτηθέντος δευτέρου γυμνασίου εἰς τὴν πρωτεύουσαν ἤτο καὶ πολιτικῶς καὶ ἠθικῶς ἴσως πολὺ συμφορώτερον νὰ ἀνεγερθῇ γυμνάσιον νέον εἰς τὸ κέντρον ὁλοκλήρου καὶ μεγάλου νομοῦ, τῆς Βυβόιας, τὴν Χαλκίδα, ὅπου καὶ ἐκ Θηβῶν καὶ ἐκ Λεβαδείας καὶ ἐξ Ἀταλάντης καὶ ἐξ Ὀθωμανικῶν τόπων ὅλων τῆς Δημοκρατίας ἤθελον προσέρχονται ἱκανοὶ μαθηταί· ἡ δὲ διανοητικὴ καὶ ἠθικὴ ὠφέλεια ἤθελον ἀποβῆ ἀσυγκρίτως μεγαλητέρα παρὰ εἰς τὰς Ἀθήνας· διότι ὑπάρχει ἐκ πολλοῦ γνωστὸν πόσον διαφθείρονται οἱ νέοι συναγελαζόμενοι εἰς τὴν μητρόπολιν, πόσον δὲ ἐξαπλοῦσιν ὡς λοιμικὴν τινα νόσον ὅταν αὐτοὶ ἀπέκτισαν κακὰς ἐξεις ὅταν ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς ἐπαρχίας ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον.

Τὰ ἀριστα καὶ καρποφοροῦντα μάλιστα σχολεῖα καὶ γυμνάσια εἰς τὴν Γαλίαν καὶ Γερμανίαν καὶ Ἑλβετίαν εὐρίσκονταί· εἰς τὰς μικρὰς πόλεις· ἀλλὰ καὶ αἱ ἀκαδημίαι αὐτῶν εὐδοκίμουσι περισσώτερον ἐνίοτε παρὰ τὰς τῶν μεγάλων.

Περὶ τούτου οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ, ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐμαθεν ὅπως οὐκ ἔστιν ἄλλο γράμμα καὶ νὰ ἐνθυμῆται